

Oudere verdwaalt in woud van zorg

AREND VAN WIJNGAARDEN

HAREN Onder ouderen is grote behoefte aan helderheid over de vele financiële regelingen in de zorg en welzijn. „Oké, er is dus zorg. Maar wat kost me dat?”

Die cruciale vraag is lastig te beantwoorden, bleek zaterdagmiddag bij het seniorencongres ‘Wegwijs in ouderenzorg’ bij zorginstelling ZINN in Haren. Van de honderd bezoekers zat het merendeel met vragen over de vele financiële regelingen. De presentatie over financiering van de ouderenzorg en de stand van de notaris werden het best bezocht.

Gerdien Wolting van ZINN leidde de bezoekers door de vele regelingen. De thuiszorg wordt vergoed door de zorgverzekering (ZVW), net als kortdurend verblijf in het verpleeghuis. Daar heb je dan regelingen voor zoals geriatrische revalidatiezorg (GRZ) en eerstelijnsverblijf (ELV). Er geldt geen eigen bijdrage voor maar je betaalt wel een eigen risico.

Dan heb je de WMO, de gemeentelijke welzijnswet, die huishoudelijke

‘Verpleegkundigen worstelen er ook wel eens mee wat waar onder valt’

hulp vergoedt, net als groepsbegeleiding en respijtzorg. Daar geldt dan weer geen eigen risico voor maar wel een eigen bijdrage.

En dan heb je nog de Wet Langdurige Zorg (WLZ) voor wonen en behandeling in het verpleeghuis. Dat kan niet zonder een indicatie door het CIZ, dat een ZZP moet vaststellen. Dat kan dan een VPT zijn, een Volledig Pakket Thuis, of een MPT, een Modulair Pakket Thuis.

De zaal zat intussen aandachtig te luisteren, al was er even wat geygniffel over de opmerking ‘persoonlijke zorg met de handen op de rug’. Dat ging dan over de hulp die via de gemeentelijke WMO wel begeleiding en huishoudelijke hulp mag geven maar geen medische verzorging. „Wij verpleegkundigen worstelen er

ook wel eens mee wat waar onder valt”, legde Wolting uit.

Een heer in de zaal wilde wel weten hoe hij in het verzorgingshuis kan komen. „Die term mogen we officieel niet meer gebruiken”, verbeterde Wolting hem. „Maar het komt erop neer dat u daar nog heen kan als u lichamelijke en geestelijke klachten hebt waarvoor korte zorgmomenten thuis niet meer genoeg zijn.”

Een vrouw wilde weten wat haar die zorg nou gaat kosten. „Dat kan zo verschillen, dat kan ik zo niet zeggen”, was het antwoord. De aanwezigen gingen redelijk tevreden weer weg. „Nu begrijp ik het wel iets beter”, zei een oudere man. „Maar ik maak me wel zorgen of het allemaal wel goed komt als ik ineens toch niet meer alleen kan blijven”, vond een vrouw.

Els van der Molen van het organiserende ZINN toonde zich na afloop tevreden over de dag. „Mensen vonden het verhelderend en gaven aan dat ze graag willen dat we zo iets nog eens organiseren. Ze willen graag meer weten over alle regelingen, vooral op financieel gebied.”